

Første Næstformand (Arnth Jensen): Jeg skal her udsætte Mødet. Det genoptages Kl. 14³⁰.

Mødet udsat Kl. 11²⁵.

Mødet genoptaget Kl. 14³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Laurits Pedersen: Jeg kan henholde mig til de Udtalelser, den højtærede Statsminister har fremsat vedrørende dette Lovforslag. Den højtærede Statsminister, der i disse Dage fungerer som Indenrigsminister, er jo ikke ukendt med Loven angaaende Erhvervelse af fast Ejendom, som blev vedtaget, da Statsministeren var Indenrigsminister. Loven var tidsbegrænset og har altid været betragtet som midlertidig, og der var i Loven den Bestemmelse, at den kunde ophæves ved kongelig Anordning. Det har jo hele Tiden været Meningen, at den Dag, da der ikke længere var Baggrund for at fortsætte med denne Lovgivning, skulde den ophæves, og det er det, der er sket, idet den ved kongelig Anordning er ophævet fra 1. December d. A. Vort Parti hilser dette med Tilfredshed og har ingen Interesse i at genoptage denne Lovgivning.

Fibiger: Da Lovforslaget angaaende Erhvervelse af fast Ejendom for et halvt Aars Tid siden var til Behandling her i Tinget, var mit Parti af den Opfattelse, at man ikke behøvede at forlænge Lovens Gyldighedstid, og vi ønskede derfor ikke at stemme derfor. Vi mente, at det gjaldt om at komme af med Krigstidens Restriktioner saa hurtigt som muligt. Her var et Forhold, som efter vor Opfattelse var præget af Krigstiden, og med de nedadgaaende Priser paa Landbrugsprodukter var der ingen Grund til at opretholde Loven. Man enedes imidlertid dengang fra alle Sider uden for Det konservative Folkeparti om at forlænge Lovens Gyldighed med et halvt Aar. Jeg havde Indtrykket af, at den højtærede Indenrigsminister var indstillet paa, at naar Loven om Eengangsskatten var vedtaget, skulde Loven om Erhvervelse af fast Ejendom

bortfalde. Men det forbyrser mig ikke, at det socialdemokratiske Parti ønsker at fortsætte med Restriktioner; naar man engang har faaet dem, vil man nødig af med dem igen. Dette har altsaa givet sig Udtryk deri, at man stiller Forslag om paa ny, at indføre en Begrænsning af Adgangen til at erhverve fast Ejendom. Jeg kan sige, at vi er særdeles veltilfredse med, at Loven fra 1. December er ophævet ved kongelig Anordning, og mit Parti ønsker ikke at medvirke til en Genoptagelse af denne Lovgivning.

Laurits Hansen: Det foreliggende Lovforslag maa vi fra vor Side anse for at være en indtil videre nødvendig Foranstaltning, idet vi mener, at den Ophævelse af Loven om Erhvervelse af fast Ejendom, som nu er sket, vil virke uheldigt. Jeg har allerede under Finanslovdebatten paapeget de mange Sammenlægninger af Landbrug og Nedlæggelser af Smaabrug, der har fundet Sted, og jeg kunde tænke mig, det vilde være heldigt, om Loven blev udvidet, saaledes at der indføjedes en Bestemmelse om, at man ikke maa eje mere end een Landbrugsejendom. I øvrigt findes der i Lovforslaget nogle Bestemmelser, som vistnok er vanskelige at praktisere, men derom mener jeg vi kan forhandle nærmere i et Udvalg. En anden Ting, jeg kunde tænke mig indføjet i en Lov som denne, er, at der ikke kan købes til højere Priser end Ejendomsskyldværdien. Derved vilde man begrænse Spekulationen, og det er netop det, en Lov som denne skulde medvirke til: at begrænse Spekulationen i Jord. Man maa begrænse Spekulationen i Landbrugsejendomme netop paa et Tidspunkt, hvor der er saa mange ledige Landbrugere, som ønsker at faa Landbrugsejendomme, men ikke kan komme til det. Ved at sætte Prisen til Ejendomsskyldværdien fremtvinger man den rette Pris i Stedet for at faa en Pris frem, som slet ikke svarer til den Handelsværdi, Ejendommen har. Skal vi have en ordentlig Vurdering, maa den være nogenlunde i Overensstemmelse med Prisen paa Ejendommene.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsige dette Lovforslag vor Støtte.

Jørgen Jørgensen: Da Loven om Erhvervelse af fast Ejendom i sin Tid blev vedtaget, var det paa et Tidspunkt, hvor der blev foretaget Køb af Landbrugsejendomme i betydelig Udstrækning af Ikke-Landmænd, som ved disse Køb søgte at anbringe Penge. Derved blev der skabt